

Kl. 16:22

Høgni Hoydal (TF):

Det bliver mest en bemærkning.

Jeg håber, at det blot specielt er Dansk Folkeparti, der har sat denne dagsorden, men jeg har desværre også hørt visse røster fra De Konservative og andre. Det bliver jo helt uværdigt, hvis man skal begynde at lave de her mærkelige regnestykker for det her giver/modtagerforhold. Selvfølgelig er forholdet, uanset på hvilken side man står, i hvert fald ligeværdigt og ligestillet med hensyn til, hvem der har fået noget ud af hvem. Jeg kan f.eks. sige, at Færøerne har fået meget ud af Grønland alene bare med hensyn til fisk.

Så vil jeg bare som en sidste bemærkning sige, at det her minder mig lidt om Peter Bellis kendte sang, »Ingen regning«, hvor forældrene siger: Vi har ikke sendt dig en regning for, da vi skiftede dine bleer osv. Jeg synes altså, at nok er nok, nu må det stoppe.

Kl. 16:23

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 16:23

Kuupik Kleist (IA):

Jeg tror, at Peter Bellis sang også handlede om kærlighed. At sende en regning for kærlighed, tror jeg ikke man har prøvet før, medmindre det har drejet sig om en bestemt form for kærlighed.

Kl. 16:23

Formanden:

Tak til hr. Kuupik Kleist. Så er det hr. Høgni Hoydal som ordfører.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil gerne starte med at rose statsministeren. Jeg mener oprigtigt, at statsministerens redegørelse – den del, der omhandlede verdens tilstand og verdens udfordringer – var god. Han opremsede nogle værdier, ikke bare snævre, nationalistiske danske værdier, som der måske har været en tendens til før, men så virkelig ud over hele verden og satte nogle universelle, globale værdier på dagsordenen.

Det var jeg glad for. Hele det frihedsspektrum, som statsministeren brugte en stor del af sin tale på, frihed, økonomisk uafhængighed, ligestilling, at fokusere på de nye skillelinjer, som kommer mellem samfund og folk i verden i dag, og også på kampen mod den nye ulighed, syntes jeg var en god del af talen.

Jeg hørte også i denne del af statsministerens redegørelse ansatser til, at der måske heller ikke går så mange år, før man også kan erkende, at alt, hvad der er sket i Irakkrigen og som følge af Danmarks deltagelse i Irakkrigen, jo står i grel modsætning til disse universelle værdier og til det fremtidsbillede, som statsministeren ellers fremhævede. Og jeg håber, at det vil føre til en virkelig erkendelse af, at den gammeldags magtpolitik med militær magt som mulighed for at sikre sig økonomiske fordele og virkelig undertrykkelse af folk og kulturer aldrig fører til frihed eller til demokrati.

Mens valgrygterne ellers har buldret i Danmark hen over sommeren, ved vi i hvert fald med sikkerhed, at der bliver valg til det færøske parlament senest den 19. januar, dvs. om ca. 3½ måned. I den næste valgperiode, dvs. inden for de næste 4 år, vil det færøske folk efter min mening med sikkerhed ved en folkeafstemning vælge selvstændighed for Færøerne, som dermed vil blive et frit, demokratisk samfund i verden med egen grundlov, hvor vi selv tager ansvaret for vores rolle og samarbejde i verden og ikke mindst for vores økonomi og vores retlige, kulturelle og sociale udvikling.

Jeg ved så ikke, om statsministeren til den tid, i den næste danske valgperiode, kommer til at hedde hr. Anders Fogh Rasmussen eller fru Helene Thorning-Schmidt eller noget helt tredje, men jeg vil i hvert fald på forhånd ønske den kommende regering og det kommende Folketing tillykke med, at man tager det skridt, som jeg med sikkerhed kan sige kommer til at blive taget på Færøerne, for det er på tide, at hele det spektrum af værdier og frihedsrettigheder, som statsministeren jo opremsede i sin redegørelse, også kommer til at gælde for Færøerne og Grønland.

Statsministeren sagde jo: Vi, der lever i frie, demokratiske lande, har en pligt til at hjælpe de folk, som kæmper for frihed og folkestyre. Og selv om man ikke kan sammenligne verdens brændpunkter med, hvad der sker i Færøerne og Grønland, så er det præcis de samme værdier, præcis de samme ønsker om frihed, demokrati, og økonomisk uafhængighed og ligestilling i verden, som er selve grundlaget for den færøske og grønlandske selvstændighedskamp. Og derfor er det en stor anakronisme, at vi kan høre en tale fra statsministerens side, som på globalt plan er perspektivrig, men stadig væk rummer de sætninger om Færøerne og Grønland, som hører fordums tid til, en svunden tid, en tid, der må være endeligt forbi.